U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **V. D.**, zastoupena Mgr. Alenou Holubkovou, advokátkou v Praze 1, Revoluční 762/13, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2014, č. j. MV-21479-10/SO/sen-2013, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2017, č. j. 8 A 71/2014 - 70,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 4. 1. 2018 kasační stížnost žalobkyně (dále jen *„stěžovatelky“*) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2017, č. j. 8 A 71/2014 - 70. Městský soud v Praze tímto rozsudkem zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání osoby samostatně výdělečně činné podle ustanovení § 46 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky. Městský soud v Praze tímto rozsudkem rozhodl ve věci poté, co jeho rozsudek ze dne 13. 12. 2016, č. j. 8 A 71/2014 – 45 zrušil Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalovaného rozsudkem ze dne 10. 8. 2017, č. j. 3 Azs 25/2017 – 33.

[2] Stěžovatelka současně s podáním nezaplatila soudní poplatek za kasační stížnost. Stěžovatelka ani věc není přitom od soudních poplatků osvobozena (srov. ustanovení § 11 odst. 1 a 2 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích). Vzhledem k tomu, že v předchozím řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Azs 25/2017 byl stěžovatelem žalovaný, nejedná se nyní ani o případ opakované kasační stížnosti stěžovatelky, která by v předchozím řízení již soudní poplatek zaplatila, a proto by nebyla povinna tento poplatek znovu zaplatit (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 10 Afs 186/2014-60.

[3] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost vyzval usnesením ze dne 8. 1. 2018, č. j. 3 Azs 6/2018 – 11. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatelky Mgr. Aleně Holubkové, advokátce doručeno dne 14. 1. 2018. Lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula dnem 29. 1. 2018. Stěžovatelka přes uvedenou výzvu nicméně soudní poplatek nezaplatila.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., „[s]*oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*“

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) platí, že „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“

[6] Stěžovatelka byla řádně vyzvána k zaplacení soudního poplatku a byla též poučena o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[7] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. února 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu